

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 12_29-1916)

Originalt emne

Aldersrente

Aldersrente/Aldersrente i Almindelighed

Hospitaler

Uddrag fra byrådsmødet den 22. marts 1917 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 12_29-1916)

Indstilling om Tildeling af forskellige Alderdomsunderstøttelser.

Paa den foreliggende Indstilling var optaget Forslag om Afslag paa en fra Aarhus Hospital rettet Anmodning om Optagelse paa De gamles Hjem Sygeafdeling af ugift Kirstine Mikkelsen, der for Tiden henligger paa Aarhus Kommuneshospital.

Mariane Thomsen beklagede, at Udvalget havde afvist dette Andragende og vilde forespørge, om det var et rent midlertidigt Afslag eller af Princip. Naar Aarhus Hospital ikke længere kunde pleje dem, blev de sendt paa Kommunes hospitalet eller paa Sindssygehospital. Vedkommende var ikke egentlig sindssyg, men alderdomssvækket. For Øjeblikket var hun paa Kommunes hospitalet, men der kunde de ikke have hende, og Overlæge Rahlf havde erklæret, at hun passede for Alderdomshjemets Sygeafdeling.

Kjeld Sørensen meddelte, at der var alt for lidt Plads paa "De gamles Hjem". Der var mange gamle, enlige Personer ude i Byen, som ikke havde nogen til at pleje sig, og de trængte mere til at komme paa Hjemmet end et Menneske, som for Øjeblikket var paa Hospitalet. Taleren troede derfor ikke, de kunde komme ind paa at tage saadanne før efter en ret stor Udvidelse af Alderdomshjemmet.

Mariane Thomsen mente, at hvis den gamle Dame havde været i en privat Familie eller hos sine Slægtninge, vilde Udvalget rimeligvis have taget hende. Hvis de ikke havde haft hende i 9-10 Aar paa Aarhus Hospital, vilde hun sikkert forlængst være kommet paa De gamles Hjem. Taleren vilde derfor gerne vide, om Udvalget ikke vilde optage hende, fordi hun er paa Aarhus Hospital.

Kjeld Sørensen antog, at Aarhus Hospital til en vis Grad havde paataget sig Forsørgelsespligten for saadanne Personer. En definitiv Afgørelse kunde ikke træffes, det maatte undersøges af Udvalget i hvert enkelt Tilfælde. Men for Øjeblikket var der ingen Plads.

Formanden vilde gerne som Medlem af Direktionen for Aarhus Hospital støtte Andragendet og haabede, at det kunde komme til en Overenskomst mellem de 2 Institutioner. Der var visse Tilfælde, hvor man maatte gøre, hvad man kunde, for at faa dem hen, hvor de bedst hørte hjemme, og naar dette Tilfælde egnede sig særligt til Behandling paa Alderdomshjemmets Sygeafdeling, burde man ogsaa tage hende. Det var meget besværligt at have hende paa Hospitalet, men blev hun bedre, kunde hun jo komme tilbage igen.

Jakob Jensen syntes ogsaa, at Udvalget maatte se paa hvert enkelt Tilfælde. Naar der blev en Plads, kunde det maaske lade sig gøre, men Spørgsmaalet kunde jo tages op til senere Behandling.

Kjeld Sørensen udtalte, at saa længe der ikke blev bygget, blev der ingen Plads. Der burde bygges snarest muligt, selv om det var dyrt at udvide i disse Tider, Taleren vilde spørge, om de, der blev indlagt paa Aarhus Hospital, ikke betalte for at blive forsørgt.

Mariane Thomsen oplyste, at der ikke skulde betales for at blive optaget paa Hospitalet. I Almindelighed plejede de selv deres Patienter, saa længe de kunde, og ellers kom de paa Kommunehospitalet. Men dette Tilfælde passede til Alderdomshjemmets Sygeafdeling, og der blev jo dog hver Uge nogle Pladser ledige. Kunde vedkommende saa ikke som gammel Borger i Byen, komme paa en Ekspetanceliste ?

Kjeld Sørensen bemærkede, at Aarhus Hospital jo tog Folk fra hele Amtet, og i Løbet af 5-6 Aar blev de forsørgelsesberettigede i Aarhus og kunde maaske komme til at ligge Byen til Byrde. Paa Listen var der vist ca. 100, som skulde optages, men det gik ikke efter Tur; de, som trængte haardest, kom først.

Jakob Jensen fandt, at dette Andragende var den bedste Agitation, man kunde ønske sig, for Nødvendigheden af at udvide De gamles Hjem, og Frk. Thomsens Tale skulde nok blive mindet.

Formanden mente, det vilde være meget sjældent, at et saadant Spørgsmaal rejstes fra Hospitalets Side, og derfor burde Alderdomshjemmet her komme Hospitalet i Møde. Taleren vilde derfor henstille, at Udvalget snarest muligt tager under Overvejelse, om der ikke kunde skaffes Plads til hende. Hospitalet vilde jo ogsaa derved kunne faa Plads til en anden og saaledes aflaste Kommunen.

Kjeld Sørensen vilde ikke afvise Andragendet, men der var ingen Plads, før der blev bygget.

Mariane Thomsen forespurgte, om ikke Erhvervelsen af Forsørgelsesret var hvilende, mens de laa paa Hospitalet

Kjeld Sørensen mente ikke, at dette var Tilfældet.

Jakob Jensen vilde gerne have dette Spørgsmaal nøje oplyst, men henstillede iøvrigt til Alderdomsudvalget at se saa velvilligt paa denne Sag som muligt.

Indstillingen vedtoges.

